Nᴿᴿ 50

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 29 *Kwietnia v. s.* 1827 *Roku*.

Wiadomości Krajowe.

— *Wilno* —

Naywyższy Reskrypt J. C. M. do Przewielebnego Metropolity Kościołow Rzymsko-Katolickich, a przez niego Prześwietney Kapitule Katedralney Wileńskiey kommunikowany.

Przewielebny Metropolito Kościołow Rzymsko-Katolickich Gasparze Cieciszewski!

Wynosząc Was na wyższy stopień Rzymsko-Katolickiey Hierarchii w Imperyum, dopełniłem to, czego wymagały po Mnie dobro Waszego Kościoła, oczekiwanie jego trzody i Wasze zasługi. Zastosowałem włożone na Was polecenie do sił Waszych. Minister uwiadomi Was, jakie ulgi są Wam udzielone, ażebyście mogli dopełniać ważnieyszych obowiązkow Waszego wezwania. Ubolewam nad osłabieniem zdrowia Waszego i proszę Wszechmocnego, ażeby Was pokrzepił. Miło Mi było spółpracownikowi Waszemu, z takiém odznaczeniem przez Was zaleconemu, oświadczyć dowod Mojego zadowolenia.

Zostaję ku Wam przychylnym.

Na oryginale podpisano własną Jego Cesarskiey Mości ręką tak:

Nikołay.

St. Petersburg d. 28 lutego 1827 roku.

Królewstwo Polskie.

Warszawa d. 1 maja.

(z Gazety Warszawskiey).

Szambelan dworu Wielkiego Xiążęcia Sasko-Weymarskiego, Baron *Witzthum*, wracając z *Petersburga*, przybył d. 29 z. m. do *Warszawy*.

W nocy z dnia 17 na 18 z. m. pożar zniszczył wszystkie zabudowania dworskie, a między temi młyn deptak, w majętności *Rembelinie*, w powiecie Prasznyskim, Województwie Płockiém. Spaliło się tam oraz 700 sztuk owiec, 90 sztuk bydła i 25 koni. Drugi pożar, w nocy zaraz nazajutrz wydarzony o 2 mile od pierwszego, w majętności *Brzozowa*, pochłonął zabudowanie dworskie, przyczém utraciła życie w płomieniach W. *Rakowska*, małżonka dziedzica tey włości, wraz z dwoygiem dzieci, które, chcąc nieszczęśliwa ratować, padła ofiarą macierzyńskiey swey miłości.

W. Józef *Węcki* xięgarz i drukarz J. K. M., jako działający w imieniu sukcessorów po ś. p. *Kłossowskim*, ofiarował do zbiorów Wydziału Lekarskiego w tuteyszym Uniwersytecie łóżko mechaniczne dla chorego, pod względem sztuki i użytku wielce szacowne.

(z Kuryera *Warszawskiego*).

Wisłą z góry, około *Warszawy*, dotąd ledwo półtorasta łasztów zboża przypłynęło, również drzewa tak opałowego jak do budowy przepłynęła tylko mała ilość.

Wczora parobczak przybyły zza *Błonia*, między kurczętami, które przywiozł na przedaż, miał jedno kurcze żywe o czterech nogach. Uprasza się nabywcy, aby tę osobliwość raczył przesłać do tuteyszego gabinetu historyi naturalney.

W zeszłą niedzielę w kościele XX. Reformatów, przyjął Chrzest ś. 50cioletni były woyskowy dotąd wyznający religią mahometańską. Rodzicami chrzestnemi byli: JW. Hrabia *Grabowski* Minister Wyz. Rel. i Ośw. i JW. z XX. Czartoryskich Ordynatowa *Zamoyska*.

W 9 latach upłynionych od założenia Uniwersytetu Warszawskiego pobierało w nim nauki osób zapisanych 1,911, z których 818 otrzymało świadectwa należytego usposobienia do obranych przez siebie zawodów. W szczególe: do stanu duchownego 26, do zawodu prawniczego 254, do posad administracyynych 67, do prawa łącznie z administracyą 98, lekarzy wyższych usposobił Uniwersytet 31, lekarzy niższych 24, aptekarzy 68, akuszerek 163, kandydatów do stanu nauczycielskiego uzdatnionych w umiejętnościach matematycznych i przyrodzonych 52, w naukach pięknych 23, nauk budownictwa i miernictwa słuchało uczniów 283, z tych uniwersytet tylko 11 uznał za usposobionych.

Francya.

Paryż dnia 18 kwietnia:

(z Gazety Warszawskiey.)

Delfin udał się d. 13 b. m. do *Vincennes*, dla oglądania *bateryi na probę urządzoney*, która wyruszyła na początku stycznia r. b. pod dowództwem półkownika *Pache*, i przebiegła, przez *Mézieres* i *Strasburg*, odległość 375 mil różnemi drogami i w różne czasy. Baterya ta, składająca się z dwóch dział 12stofuntowych, dwóch 100funt. moździerzy i 15 furgonów albo wozów naładowanych rozmaitemi wojennemi potrzebami, miała do przebycia piaski hagenauskie, drogi nieprzybyte w *Vogezach*, które w całey swey długości przeszła, i bagna pomiędzy *Sezas* i *Troyes*, okryte w czasie jey przeyścia wodą na trzy stopy; powróciła bez żadnego uszkodzenia, i temi samemi końmi ciągniona.

Delfin mając z sobą Ministra woyny, i wszystkich jenerałów, którzy się tam udali, oglądał jedne po drugich wszystkie działa i wozy, zapytując się oficerów i żołnierzy, i wchodząc w naydrobnieysze szczegóły. Po odbytey lustracyi, baterya zrobiła w kłusie i czwałem niektóre obroty; poczém przeciągnęła przed J. K. W., który raczył oświadczyć swoje zadowolenie, a woysku podwóyną racyą wina i gratyfikacyą przeznaczył.

Fregata Egipska *la Guerrière*, zbudowana i opatrzona w *Marsylii*, dnia 8 kwietnia ukazała się przed zatoką *Tulonu*. Zapewniają, iż Prefekt morski, u którego jenerał *Livron* i Admirał *Lettellier* żądali eskorty dla niey, dał odmówną na to odpowiedź. P. *Lettellier* do roku 1814 służył w marynarce Francuzkiey w stopniu kapitana okrętowego; jest pod nim kapitanem bandery P. *Bompar*, były porucznik okrętowy, któremu Jenerał *Livron* nadał stopień kapitana, obowiązując go do służby Baszy Egipskiego. Statek ten płynie pod banderą Francuzką, i już udał się do *Alexandryi*. Korweta *Lwica*, która niespełna przed miesiącem wypłynęła z *Tulonu* do *Smyrny*, nie mogła bydź napastowaną przez Lorda *Cochrane*, jak doniosły niektóre pisma; albowiem także osadzona jest przez Francuzów i płynie pod białą banderą.

D. 26 b. m. otworzoną zostanie jedna z mumiy znaydujących się w galeryi *Starożytności Egipskich*. Dopełni tego kilku nayznakomitszych doktorów. Pan

Champollion będzie obecny i ma wykładać hieroglify. Nareszcie doktor *Pariset* będzie czytał rozprawę o mumiach i obrzędach pogrzebowych u dawnych Egipcyan.

— *Dnia 20* —

Dnia 16 b. m. jako w rocznicę uroczystego powrótu do tuteyszey stolicy, przyjął Król Jmć rozmaite wyższe władze krajowe, i dał odpowiedź na miane przemowy. Wielki Pieczętarz, mówiąc imieniem Rady stanu, namienił o ustaleniu rządu, wzroście kredytu publicznego, rozbrojeniu stronnictw, wynagrodzeniu emigrantów, prędkiem ukończeniu woyny w Hiszpanii, a nareszcie o spokoyności, bezpieczeństwie i pomyślności narodu. Kanclerz Francyi oświadczył, iż Izba Parów poczytuje się za szczęśliwą, gdy sama należy do rękoymi, którą odrodzona Francya winna oycowskiey dobroci swych Monarchów. Król Jmć odpowiedział: *Z radością przyymuję wynurzone Mi uczucia i t. d.* Prezes Izby Deputowanych, wspomniał o urządzeniach krajowych, prawdziwey sławie i pokoju, który Francya dopiero z prawą Monarchią odzyskała. Król Jmć odpowiedział, iż z wielką radością przyymuje wyrazy przywiązania Izby Deputowanych. Baron *Seguier*, pierwszy Prezes Sądu Królewskiego, rzekł między innemi: — „Od pamiętnego czasu przywrócenia prawey władzy Monarchiczney, pozostał nam zakład publiczney spokoyności, którego nam inne narody zazdroszczą. Konstytucya, ten dar Królewski, utwierdzi się wielkomyślnością Burbonów i wdzięcznością Francuzów.“ Monarcha odpowiedział, iż zawsze będzie usiłowaniem jego i następców, jednać sobie przychylność Francuzów, którzy są drogiemi dla serca jego.

Dnia 17 b. m. przyjęła Izba Deputowanych projekt do prawa o sądzie przysięgłych, a to większością 229 kresek przeciw 58.

Zdaje się, iż przy końcu teraznieyszego posiedzenia Izb, Panowie *Portalis* i *Portal* weydą do ministeryum. Mianowanie pierwszego jest prawie niezawodném.

Odebrane tu listy z Katalonii pod d. 12 b. m. donoszą o pokonaniu rozmaitych band powstańców hiszpańskich, i oddaniu ich pod sąd wojenny.

Anglia.

Londyn dnia 14 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey.)

Czyli bil zbożowy, przyjęty w Izbie Niższey, dozna równego szczęścia w Izbie Wyższey, nie można tego twierdzić z pewnością. Na wszelki przypadek, nie braknie tam zaciętszych i namiętnieyszych niż w Izbie Niższey przeciwników. Może nawet obawa nieutrzymania się z honorem w czasie rozpraw o bilu zbożowym, przeciwko mowcy, jakim jest Pan *Canning*, powodowało krokami jedney części arystokracyi przeciw temu Ministrowi. Oświadczyli Ministrowie, iż po przyjęciu bilu, uchwała ta weźmie niezwłócznie skutek; można się więc spodziewać, jeżliby został odrzucony lub zmieniony w Izbie Wyższey, w czerwcu wszelkie zboże zagraniczne pod ustanowionemi warunkami wpuszczaném będzie. Tymczasem właściciele wsi szukają wszelkich sposobów, aby się bil nie utrzymał. Niektórzy usiłują tego dokazać, aby cło od zboża zagranicznego opłacało się zaraz za przybyciem; mówiono nawet o ścieśnieniu składów pod zamkiem Królewskim. Obawy te jednak ustały, gdy zapytani w tey mierze Ministrowie, odpowiedzieli, iż nie mają takiego zamiaru. Cena średnia wszystkich cen w całym kraju będzie, jak dotąd, rachowana podług odbieranych urzędowych doniesień. Mylném jest mniemaniem; aby w każdym porcie stanowiono względem wprowadzającego się zboża zagranicznego według cen mieyscowych.

Dziennik *Mensangero Argentino* z d. 5 stycznia, umieścił kopią przymierza między Peru a Boliwią zawartego. Artykuł 1wszy oznacza nazwisko związku, zwanego związkiem Boliwia, a drugi mianuje *Boliwara* dożywotnim jego naczelnikiem. Mniemają, iż Chili i Kolumbia przyłączą się do tego związku, a nawet zdaje się, że już pracują nad projektem, aby całą Amerykę rozdzielić pod dwa rządy, i *Don Pedro* na czele jednego, a *Boliwara* na czele drugiego utrzymać. Argentyńczycy twierdzą, iż *Boliwar* wspiera *Don Pedra* w jego zamiarach, a nawzajem Cesarz Brezyliyski poważa bardzo *Boliwara.* (Gazeta *Times* wierzy (jak się zdaje) tym pogłoskom, i upomina *Boliwara*, aby dożywotni Konsulat *Bonapartego* wziął sobie za przestrogę.)

— *Dnia 16* —

Tuteysza Gazeta *Morning Post* pisze: „Skoro Król Jmć polecił Panu *Canning* utworzenie Ministeryum, Pan *Canning* napisał zaraz do każdego Ministra donosząc mu o tem, i oświadczając życzenie, aby i nadal talenta swoje i gorliwość poświęcili dla służby krajowey. Naypierwszy odpowiedział Lord *Bexley* stosownie do tego życzenia. Lord *Westmoreland* odpisał, iż nie może dać odpowiedzi, póki nie będzie wiedział, kto jest pierwszym Ministrem. Podobnież potém odpisali Xiąże *Wellington*, Lordowie *Eldon* i *Batchurst*, oraz Pan *Peel.* Pan *Canning* uwiadomił znowu każdego z nich, iż Król Jmć raczył go mianować pierwszym Ministrem, i przepraszał, iż tego w pierwszym swoim liście nie oświadczył. Odpowiedzieli znowu na to w ogólnych wyrazach, iż się obawiają, aby w gabinecie tak utworzonym, nie zachodziły nieprzyjemne spory i przeszkody w służbie krajowey, i że dla tego pragną się oddalić. Jeden tylko Pan *Peel* przybył do Pana *Canning*, zapewnił go o swojey przychylności i szacunku, dodając, iż oddalenie się jego nie wynika z żadney osobistości. Lord *Bexley*, który z początku przyjął propozycyą Pana *Canning*, odmienił swój zamysł, podając za przyczynę postanowienie licznych swoich dotychczasowych kollegów. Dnia 12 b. m. Panowie ci posłali Monarsze oświadczenie złożenia urzędu.„ Nim Pan *Peel* otrzymał uwolnienie od urzędu, odesłał papiery Ministeryum swego, które miał w domu, a potém naradzał się kilkakrotnie z Xięciem *Wellingtonem.*

Wyniesienie Pana *Canning* na urząd pierwszego Ministra, sprawiło w *Dublinie* radość niepodobną do opisania. Gazeta *Morning Chronicle* donosi, iż Xiążę *Devonschire* ma bydź nowym Namiestnikiem w Irlandyi, a Pan *Abercromby* sekretarzem jego. Takie mianowanie zadowoliłoby mieszkańców z powodu zgodności zdań obu tych ludzi; nadto wspomniony Xiążę, który posiada wielkie dobra w Irlandyi, jest tam bardzo lubiony. Margrabia *Wellesley* mógłby zostać Prezesem tayney Rady. Między kandydatami na Ministrów, wymieniają także Lordów *Seaford*, *Bentink* i *Buckingham*, Pana *Bourne* i Vice-Kanclerza *Leach*. Gazeta *Times* donosi, iż wkrótce po przypadku Hrabiego *Liverpool*, Lord *Menners* i Pan *Goulbourn*, których lud w Irlandyi nienawidził, złożyli swój urząd.

Odebrany tu list z *Lizbony* wyraża: „Wnosząc z przysposobień czynionych dla utrzymania woyska Angielskiego w Portugalii, zdaje się, iż pobyt jego w tym kraju nie będzie krótki. Wielkie magazyny zakładają na linii, którą rzeczone woysko zaymuje. Przed przybyciem ostatniego statku pocztowego do *Lizbony*, znaydowało się w Portugalii 59 wyższych i niższych urzędników Kommissoryatu Angielskiego.”

List z *Laguayra* pod d. 28 lutego twierdzi, iż *Boliwar* składając urząd Prezydenta Rzeczypospolitey Kolumbiyskiey, ma na celu, aby wspomniona Rzeczpospolita przyjęła konstytucyą jego i mianowała go dożywotnim prezydentem.

Hiszpanija.

Madryt dnia 4 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey.)

Tuteyszy instytut policyi wydał onegday odezwę z powodu rozruchów w Katalonii. Wyraża w niey: „Hersztami tych rozruchów są ludzie źli, którzy zapominając dobrodzieystw, jakie winni wspaniałemu Monarsze, dążą do swojey zguby.” Zachęca spokoynych i pracowitych mieszkańców, aby się przyłożyli do przytłumienia buntu. Osada francuzka w *Urgel* została wzmocnioną 200 ludźmi,

którzy przybyli z twierdzy *Mont-Louis*, we Francyi. W obwodzie *Figueras* zagrożono karą śmierci każdemu, kto będzie schwytany z bronią w ręku. W *Tortozie* zrabowano mieszkanie konstytucyonistów; posłano tam oddział woyska z *Barcellony*. Wielu Hiszpanów schroniło się z prowincyy pogranicznych do Francyi, co uczynili z obawy rozruchów.

— *Dnia 5 kwietnia.* —

Posyłanie woyska naszego na granicę Portugalii, nie może skłaniać do wniosku, aby Hiszpania miała nieprzyjacielskie zamysły względem tego kraju i sprzymierzeńców jego. Uważają owszem, iż Pan *Lamb*, poseł angielski, miewa często wysłuchanie u Króla Jmci, i posiada względy u niego. Stronnictwo zapaleńców używa jednak całego wpływu swego, aby zdziałać odmianę. Stara się oddalić Pana *Salmon* z urzędu Ministra spraw zagranicznych, czego atoli zapewne nie dokaże. Między Panami *Carvajal*, jeneralnym inspektorem ochotników Królewskich, i margrabią *Campo-Sagrado*, wielkorządcą Katalonii, niema zupełney zgodności. Ostatni podał skargę na ochotników w prowincyi swojey, i wystawił ich, jako głównych sprawców wszelkich rozruchów, których tameczne okolice doznają. Zdaje się nakoniec, iż nastąpiła cichość w interessach politycznych. Lekarz przyboczny *Castello* odradza Monarsze przedsięwzięcie podróży do *Eskurialu*, gdzie w kościele daje się czuć przykre zimno na 6 stopni mrozu, gdy tym czasem w kościołach tuteyszych jest ciepło na 18 stopni.

Za wstawieniem się Xiężniczek Portugalskich, miano dozwolić dowódcom powstańców Portugalskich pobytu w Hiszpanii. Uwięziono pewnego człowieka, z Francyi przybyłego, który miał przy sobie odezwy na stronę *Don Michala*. Sprawujący interessa Portugalskie domaga się wydania tego człowieka.

Od granic hiszpańskich d. 11 kwietnia.

(z teyże gazety.)

Listy z *Barcellony* pod d. 8 b. m. donoszą, iż powstanie, mimo niepomyślnego uderzenia na *Cordona*, coraz się bardziey rozpościera. Powstańcy wydają odezwy, a nawet posyłają je władzom; wyrażają w nich, iż trzeba koniecznie oswobodzić Króla w *Madrycie*. Urzędnicy w *Berga* schronili się d. 7 b. m. do *Barcellony*, z obawy, aby ich powstańcy nie uprowadzili. Po ich oddaleniu się, miano zrabować i spalić ich domy. List z *Urgel* pod d. 8 b. m. wyraża, iż w środkowey części Katalonii okazuje się naywiększe wzburzenie umysłów, a w miastach *Vich*, *Ripoll*, *Manresa*, *Berga* i wsiach przyległych, bezrząd doszedł do naywyższego stopnia. Zewsząd słychać dzwonienie na gwałt, i cały lud powstaje. W *Vich* ma bydź blizko 800 powstańców. List z *Bourg-Madame* pod d. 10 b. m. zawiera co następuje: „Pewną jest rzeczą, iż zbroyne powstanie w Katalonii nie udało się. Nayniebezpiecznieyszém było w *Campredon*. Mniemają, iż wiele powstańców uciekło do *Girony*. Dwóch herszlów, *Montagne* i *Raimbla*, uwięziono w *Tortozie*; w *Vich* uwięziono niejakiego *Roqueroble*; w *Ostalrich* raniono kilku ochotników Królewskich. Dowódca powstańców *des Estangs* umknął. Gubernator w *Puicerda* kazał opalisadować wszystkie ogrody i kilka mieysc obwarować. Trwoga jest wielką. W obecney chwili panuje spokoyność, lecz może bydź pozorna, i według powszechnego mniemania, ogień tli się pod popiołem." List z *Perpignan* pisany d. 10 b. m. wyraża: „Przywrócono spokoyność w *Figueras*. Herszt powstańców *Dinot*, przezwany *Gure*, zniknął; wichrzyciele oddani zostaną pod sąd w *Urgel*. Dnia 5 b. m. rozstrzelano w *Tortozie* kapitana *Levres*, mającego urlop na czas nieograniczony; półkownika *Trillos*, i 4 towarzyszów jego schwytano d. 4 b. m. w okolicy *Porrere*, a porucznika *Planas* w *Vallcebre*. Użyto w Katalonii ruchomey kolumny, złożoney ze 160 żołnierzy. Pojedyncze bandy powstańców snują się jeszcze w górach."

PORTUGALIA.

Lizbona dnia 1 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey.)

Na posiedzeniu Izby Parów, rozprawy o wprowadzeniu zboża zagranicznego dały powód do żywey sprzeczki między biskupem *Viseu* i Hrabią *Taipa*; przychodziło do tego, iż obadwa wzajemnie chcieli domagać się o przywołanie do porządku. Gdy arbitrowie wdali się także do sporu przez swe okrzyki, prezes rozkazał natychmiast zawołać do ustępu.

Dnia 29 marca Izba Parów roztrząsała projekt do prawa, który przesłanym jey został przez izbę deputowanych, a którego celem jest wzniesienie pomnika Cesarzowi *Don Pedro*, na zawdzięczenie nadaney narodowi konstytucyi. Kommissya mianowana do rozpoznania projektu oświadczyła: że naygodnieyszym i naypożądańszym pomnikiem byłoby zrobienie kanału, mającego połączyć rzeki *Tag* i *Sadano*, która wpada w odnogę *Sétuval*.

W Portugalii znayduje się blisko 30,000 xięży świeckich i zakonnych. Klasztorów zakonników jest 402, a klasztorów zakonnic 175.

TURCYA.

Stambuł dnia 1 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey).

Wiadomości o korzyściach, które Grecy niedawno odnieśli, tak rozjątrzyły Muzułmanów, iż łatwo będzie rządowi wysłać świeże woysko do powstałych prowincyy, dla popierania dalszey krwawey woyny. Nowy Reis-Effendi jest uważany za prawdziwego Muzułmana.

Wszystkie doniesienia z Grecyi są smutne dla Porty. Zwycięztwo, które dnia 12 marca odniósł *Karaiskaki*, jest rzeczywiście odsieczą daną warowni Ateńskiey; Grecy bowiem w różnych mieyscach odpędzili nieprzyjaciela. Druga wyprawa do *Negrepontu* uzbrojona przez bawarskiego przyjaciela Greków, przy użyciu fregaty *Hellas*, miała naypomyślnieyszy wypadek. Zniszczyła cały zasób Seraskiera. Gazety greckie, oddają naywiększą pochwałę gorliwości i usiłowaniu Bawarczyków. Dnia 15 marca przybył nakoniec Lord *Cochrane* do wyspy *Poros*. Członkowie kommissyi rządowey greckiey przyjęli go nayuroczyściey. W kilka dni potém bryg *Tombazysa* z trzema innemi okrętami, miał przedsięwziąć tayną wyprawę. Wszystko to wiadomém jest w tuteyszey stolicy i czyni mocne wrażenie na umyśle Turków. Bojaźliwi Grecy zostawali tu w wielkiey niespokoyności, lękając się napaści pospólstwa tureckiego. Rząd tuteyszy nakazał zaciągać maytków i podwoił uzbrajania. Wszyscy Rajasowie (poddani W. Sułtana, nie wyznający wiary Mahometańskiey), którzy od 3 lat bawią w *Stambule*, otrzymali rozkaz opuszczenia tey stolicy, a to z powodu, iż tysiące ich przybyło z prowincyy, dla uwolnienia się od opłat, które od czasu wybuchnienia rewolucyi stawały się coraz uciążliwszemi. (Kapitanowie okrętów, z których jeden w 12tu dniach z *Zante*, drugi w 21 dniach z *Milo*, a trzeci w 15 dniach z *Modon*, zawinęli do *Tryestu*, potwierdzają wiadomość o przybyciu Lorda *Cochrane* z dwoma uzbrojonemi okrętami do *Napoli di Romania*. W *Zante* twierdzą, iż Turcy zostali przymuszeni zaniechać oblężenia *Aten*, i że Grecy odzyskali warownię *Vasiladi*. *Ibrahim* Basza znaydował się d. 26 marca w okolicah *Navarino* i jest nieczynny.)

Od granic tureckich 5 kwietnia.

Dnia 27 marca zaczął się u Turków Ramazan, że zaś dopiero po świętach bayramu dywan trudni się interessami, można więc sobie wystawić przykre obecne położenie Porty.

Po zwycięzeniu *Omera* Baszy pod *Distomo*, *Karaiskaki* i *Karatassa* posunęli się ku *Atenom*, i dali odsiecz warowni *Akropolis*. Seraskier w odwrocie swoim od *Aten* ma bydź zewsząd otoczony przez Greków. Ostatnią bitwę stoczył dnia 16 marca, i *Karaiskaki* przymusił go znowu do ucieczki. Gdy się to działo, tymczasem *Panur-*

cas posuwał się z *Salonu* ku wyspie *Eubei*, i Grecy mają nadzieję, iż Seraskier dozna losu *Omera* Baszy. Lord *Cochrane* znaydował się dnia 19 marca w *Napoli di Romania*.

— *Dnia 7 kwietnia.* —

Wychodząca w *Smyrnie* gazeta *Dostrzegacz Wschodni* zawiera następujący list z *Phalarae* pod d. 6 marca: „W tey chwili odbieramy wiadomość o klęsce, jakiey doznał *Omer* Basza pod *Distomo*. Szczegóły w tey mierze są takie: *Karaiskaki* kazał d. 28 lutego zrobić miny pod stanowiskiem, które *Omer* Basza od kilku dni zaymował. Zapalenie min zrządziło wprawdzie małą szkodę, lecz ułatwiło Grekom, których było 6,000, uderzenie na korpus Turecki, który się musiał cofnąć, i wiele ludzi utracił. *Omer* Basza przybył z 1,000 woyska do *Tolandi*; słychać, iż jest raniony. Co chwila spodziewają się przybycia *Karaiskakiego* pod mury *Aten*; korpus jego nie jest tak liczny, aby mógł uderzyć na *Kutaja* Baszę, którego bitne woysko rachować można do 10,000 ludzi."

Dostrzegacz Austryacki z d. 19 kwietnia umieścił następujące wyjątki z powszechney gazety greckiey.

— *dnia 3 marca.* —

Deputacya zgromadzenia narodowego wydała powszechne obwieszczenie, w którém zawiadamia naród, iż wybory deputowanych na wyspie *Egina*, podług przepisów prawa odbywające się, już wkrótce ukończone zostaną, i że trzecie zgromadzenie narodowe dalsze prace swoje z prawa wypływające, rozpocząć znowu będzie mogło; wzywa zatem wszystkich nieobecnych prawych deputowanych, ażeby na dzień 23 lutego (7 marca), jako na dzień, który do rozpoczęcia takowych dalszych działań, z zezwoleniem obecnych w *Eginie* członków, przeznaczony został, niezawodnie zebrali się. Obwieszczenie to datowane jest w *Eginie* d. 17 lutego (1 marca) 1827 r.

Rząd w Grecyi obwieszczeniem w *Eginie* pod d. 18 lutego (2 marca) r. b. wydanem, ogłosił zamknięcie brzegów odnogi morskiey *Eretrya* i *Mulia*, i całey okolicy wyspy *Eubeja*; zawiadomił zarazem, iż przyzwoite w tym względzie wydał rozkazy.

Nieprzyjaciel pobity i rozproszony pod *Distomo*, ucieka ciągle w naywiększym nieładzie, zostawiając wszędzie za sobą magazyny i bagaże. Taki postrach opanował nieprzyjaciela, że na sam widok Greków pierzcha natychmiast.

Naczelny dowódca zostaje jeszcze w *Distomo*. Wkrótce przecież ze znacznym korpusem uda się pod *Ateny*, i już w tych dniach zapewne spotka się zwycięzkie jego woysko z *Kiutajem* Baszą.

— *Dnia 7 marca.* —

Dzień 4 tego miesiąca jest dniem świetnym dla sprawy Grecyi; w tym dniu bowiem oddział nasz w *Pireus*, słaby codo swey liczby, lecz silny wytrwałością i męztwem, odniósł znakomite zwycięztwo nad nierównie liczniejszym od siebie nieprzyjacielem, warownie *Akropolis* oblegającym. Dokładny o szczegółach zwycięztwa tego rapport, przesłali rządowi jenerałowie nasi, z obozu w *Pireus* pod dniem 20 lutego (4 marca) r. b. wieczorem datowany, w osnowie następującey:

Wysoki Rządzie!

„Dziś zrana ruszył nieprzyjaciel z całą prawie swoją potęgą, piechotą, jazdą i artylleryą, przeciw *trzem wieżom*. Uderzył odważnie, i bitwa trwała ciągle od świtu do wieczora. Grecy odpierali z wielką stałością wszelkie natarcia nieprzyjacielskie. Zaraz w początku bitwy użyliśmy środków dla zachęcenia walczących i szkodzenia nieprzyjacielowi. Dowódca *Inglesi* poprowadził śpiesznie korpus regularny poza szańce naprzeciw jazdy nieprzyjacielskiey, a dowódca *Chelioti* z oddziałem żołnierzy tworzył skrzydło regularnego korpusu. Posuwanie się korpusu posiłkowego, i stałość walczących, przymusiły nieprzyjaciela do cofnienia się na czas pewny; lecz wzmocniony w swoich szańcach, wiódł daley bóy aż do wieczora. Dla otworzenia związku z walczącemi, którym nawet żywności brakowało, posłano Vice-jenerała *Sotiropulo*, aby przy pomocy regularnego korpusu, przeprowadził żywność przez szeregi nieprzyjacielskie. Nieprzyjaciel musiał ustąpić. O widoku niepodobny do opisania! Po licznych mężnych uderzeniach i natarciach, zostawił nieprzyjaciel przeszło 1,000 ludzi zabitych i ranionych na pobojowisku. Nasi zabrali pięć chorągwi; wiele trupów i ranionych leżało na mieyscu między nieprzyjacielem a wieżami. Z naszey strony poległo 10 a 20 zostało ranionemi. Pomiędzy poległymi z korpusu jenerała *Notara*, jest także oficer *Bekiar* z *Argos*, którego granat zabił na mieyscu.

„Poczytujemy sobie za powinność donieść wysokiemu rządowi, iż wszyscy oficerowie i żołnierze wysłani ku wieżom, walczyli jak rycerze. Nie małą korzyść zjednał nam także bryg *Herkules*, pod dowództwem kapitana *Jannitzi*, który mimo ciszy na morzu, zbliżył się jednak ile mógł, i dosyć szkodził nieprzyjacielowi.

„Oficerowie, którzy się znaydowali w wieżach, *Nika* i *Bekiar* pod jenerałem *Notara*; *Spyro Donta* z Ateńczykami pod jenerałem *Macrijanni* i kapitan *Jerzy Skortarioti* pod jenerałem *Kallergii*, wszyscy inni walczyli mężnie i uczynili zaszczyt oyczyznie. Zostajemy z należącém uszanowaniem nayposłusznieyszymi obywatelami. (podpisano) *Notara, Macrijanni. Kallergi, Inglesi, Peta.*"

— *Dnia 10 marca.* —

Z powodu wieści potwarczych przeciwko rządowi greckiemu, przez nieprzyjaciół jego złośliwie rozszerzanych, wydała deputacya zgromadzenia narodowego do narodu greckiego w ogólności, odezwę w *Eginie* d. 22 (6 marca) r. b. datowaną, którą temi kończy słowy.

„Grecy! Doświadczenie sześcioletnie już was nauczyło, jak często burzyciele spokojności, sprawy nasze tak ogólne narodu jako i pojedyncze prywatne, na oczywiste narazili niebezpieczeństwo. Czas już nakoniec, abyśmy poznali te ich zdrożne postępy, i bacznie się strzegli tych złośliwych zasadzek, które zupełną zgubą nam zagrażają."

Taż gazeta donosi jeszcze, że naczelny wódz *Karaiskaki* przybył już do *Eleusis* z woyskiem, które pozyskawszy błogosławieństwo Naywyższego, wieńcem zwycięztwa na *Parnasie* ozdobionem zostało. Wspominając tu o *Karaiskakim*, mówi: „Działania jego dowodzą wielkiey umysłowey zdolności, i prawdziey nauki wojenney. Takiego to właśnie jenerała potrzebowała Grecya, w tey ostateczności, w jakiey się po upadku *Missolungi*, znaydowała; *Karaiskakiemu* powierzyła oswobodzenie stałego lądu Grecyi, i on ten jey wybór nayświetniey usprawiedliwia."

„Jedno jeszcze dzieło pozostaje *Karaiskakiemu* do wykonania, a to jest oswobodzić *Akropolis*; przecież przy pomocy Boskiey, znając walecznosć woyska i widząc na jego czele rostropność i męztwo *Karaiskakiego*, i tego spodziewamy się."

Kurs wileński na asygnaty od dnia 26 aprylа: rub. srebr. 3 rub. 83½ kop., czer. złoty nowy r. 11 kop. 75, stary r. 11 k. 60, imperyał 38 r. 52½ k.

Pozwolono drukować. *Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.*
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler,

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N 50.

Wilno dnia 29 kwietnia v. s. 1827 Roku.

2 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, отъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣта симъ объявляется: что въономъ продается съ публичнаго аукціоннаго торга заложенное и просроченное недвижимое имѣніе покойнаго штабсъ Капитана Якова Степановича Дымчевича, состоящее Могилевской Губерніи чаусовскаго повѣта въ селѣ Кищицѣ 205, въ деревняхъ Носоревѣ 21 и Торговкѣ переселенныхъ въ село Кищицы 30, и того 256, ревижскихъ мужеска пола душъ писанныхъ по послѣдней въ Бѣлоруси ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ сему имѣнію землею и всякимъ на оной строеніемъ; для чего назначены сроки торгамъ сего года въ іюлѣ мѣсяцѣ первый 12, второй 14, и третій 19 числъ. Желающія купить имѣніе сіе, могутъ являтся въ Опекунскій Совѣтъ показанныхъ числъ въ присудственное время, и видить въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

Экспедиторъ Осмоловски.

2 Rada Opiekuńcza S. Petersburska Cesarskiego domu wychowania ninieyszém ogłasza: że w niey przedaje się z publicznego przez aukcyą targu oddany w ewikcyi i przeterminowany nieruchomy majątek zmarłego Sztabs-Kapitana Jakóba Stefanowicza Dymczewicza, położony w Mohilewskiey Gubernii w czausowskim powiecie we wsi Kiszczycy 205, we wsi Nosorewie 21 i Torgowce przeniesionych do wsi Kiszczycy 30, w ogóle 256 rewizkich dusz płci mężkiey zapisanych podług ostatniey na Białeyrusi rewizyi 1816 roku, z urodzonemi po rewizyi, ze wszelką należącą do tego majątku ziemią i wszelkim na niey zabudowaniem; do czego naznaczono terminy teraznieyszego roku w miesiącu marcu pierwszy 12, drugi 14 a trzeci 19; życzący kupić takowy majątek, zechcą jawić się do Rady Opiekuńczey w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedażnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

---

2 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, отъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣта симъ объявляется: что въ ономъ продается съ публичнаго аукціоннаго торга, заложенное и просроченное недвижимое имѣніе, Маіорши Александры Уракиной, Подполковницы Анны Вейсовой и Прапорщика Лазара Медера, состоящее Витебской Губерніи Суражскаго повѣта въ деревняхъ: Закановѣ 43, Кротовѣ 83, Медвѣдевѣ 80, Сидорахъ 44, Климовѣ 27, Нотишкѣ 25, Юрзовкѣ 21, Ситинѣ 18, Скеперахъ 20, Ковєрзахъ изъ 121—85, Ковалевой 32, Будницѣ 38, Ярмаковой 37, Подляняхъ 28, Ковалихѣ 6, и Ситинскихъ Нивахъ 65, и того 650, мужеска пола душъ писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной строеніемъ; для чего назначены сроки торгамъ сего года въ іюлѣ мѣсяцѣ первый 12, второй 14 и третій 19 числъ. Желающія купить имѣніе сіе, могутъ являтся въ Опекунскій Совѣтъ показанныхъ числъ въ присудственное время, и видить въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

Экспедиторъ Осмоловски.

2 Od Rady Opiekuńskiey St. Petersburskiey Cesarskiego Domu Wychowania ninieyszém ogłasza się: iż w niey przedaje się z publicznego przez aukcyą targu, oddany na ewikcyą i przeterminowany nieruchomy majątek Majorowey Alexandry Urakiney, Podpółkownikowey Anny Weysowey i Praporszczyka Łazarza Medera, położony w Witebskiey gubernii w surażskim powiecie we wsiach: Zakonowie 43, Krotowie 83, Miedwiedewie 80, Sidorach 44, Klimowce 27, Notiszce 23, Jurzowce 21, Sitinie 18, Skeperach 20, Kowerzach od 121—85, Kowalewoy 32, Budnicy 38, Jarmakowey 37, Podlanach 28, Kowalicach 6, i Sitińskich Niwach 65, w ogóle 650 dusz płci mężkiey, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonemi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkim na niey zabudowaniem; do czego naznaczono terminy do targow teraźnieyszego roku w miesiącu lipcu 1szy 12, 2gi 14 a 3ci 19; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyc do Rady Opiekuńczey w naznaczone terminy w czasie posiedzeń, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedażnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

---

2 Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięty w tuteyszey gubernii w trockim powiecie za nieokazanie paszportu Stefan Antonowicz, powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 40, rodził się w Wileńskiey gubernii w trockim powiecie w miasteczku Merecze; dla nieprzywiedzenia do potwierdzenia tego naymnieyszych dowodow, na osnowie ukazu Rządzącego Senatu 29 augusta 1827 roku; przez rezolucyą Rządu 8 apryla 1827 roku nastałą uznany za włóczęgę; a na mocy 10 paragrafu N a y w y ż s z e g o Jego Cesarskiey Mości Ukazu 23 februaryi 1823 roku Rządzącemu Senatowi danego, uznany za włóczęgę i odesłany do Tobolskiey Magistratury o zsyłkowych dla odesłania do Syberyi; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż N a y w y ż s z e g o Ukazu, uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada do którey należał. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 7 wiersz., twarzy ospowatey, włosow na głowie ciemnych, brodę goli, nosa miernego, oczu szarokarych, ciesielskiego rzemiosła mayster.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz M. Lubański.
Za Powytczyka Wincenty Kwiatkowski.

Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na pismie świadectw aresztanci, a miānowicie: Paweł Bazylego syn Paturay, Alexander Iwanow, Ignacy Stepanow albo Andrejew, Alexy Iwanow, Antoni Bartoszewicz, Piotr Hromow, Dominik bez nazwiska i Paweł Leszczyński; powiadali na examinach że są włościanami: Paturay Mohilewskiey Gubernii Rohaczewskiego Powiatu, obywatela Słuczanowskiego, z majątku Taraspola; Iwanow z Królestwa Polskiego rodem z Województwa Augustowskiego ze wsi Hremzy, należącey do obywatela Sperskiego; Stepanow albo Andrejew Moskiewskiey Gubernii i powiatu ze wsi Czerniszyna, Iwanow teyże Gubernii Podolskiego Powiatu, ze wsi Obniszcza obywatela Xięcia Trubeckiego; Bartoszewicz, Hromow, Dominik bez nazwiska i Leszczyński, mieysce urodzenia i pochodzenia niepamiętają. Na mocy Imiennego Naywyższego Ukazu d. 23 februaryi 1823 roku, uznani za włoczęgow i odesłani do Syberyi na zaludnienie, a Leszczyński dla starości lat do Mińskiey Magistratury Powszechney Opieki. Przymioty pomienionych włoczęgow: Paturay wzrostu 2 arsz. 4 wiersz, twarzy okrągłey ciemney, nosa miernego, oczu karych, włosow na głowie czarnych, na wąsach i brodzie błąd, od urodzenia lat 20; Alexander Iwanow wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy pstrey, nosa długiego, oczu szarych, włosow na głowie, wąsach, brodzie i bakanbardach ciemnobląd, od urodzenia lat 40; Stepanow wsrostu 2 arsz. 2 wiersz, twarzy okrągłey czystey, nosa miernego, oczu karych, włosow na głowie, wąsach i brodzie ciemnobląd, od urodzenia lat 35; Alexy Iwanow, wzrostu 2 arsz.

5 wiersz., twarzy okrągłey, czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie, wąsach i brodzie światłobląd, od urodzenia lat 33; Bartoszewicz wzrostu 2 arsz. 2 wiersz, twarzy pełney czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie światłobląd, od urodzenia lat 25; Hromow wzrostu 2 arsz. 7 wiersz., twarzy okrągłey, rumianey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie, wąsach i brodzie ciemnobląd, na prawem oku ma nie wiele bielma, od urodzenia lat 25; Dominik bez nazwiska wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy bladey, nosa miernego, oczu szarych, włosy na głowie ciemnobląd, wąsy i broda wysiada, od urodzenia lat 22; Leszczyński wzrostu 2 arsz. 3 wiersz., twarzy starey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie wąsach i brodzie siwych, ma rupturę, od urodzenia lat 70; zatem jeśli pomienieni włoczęgi okażą się do kogo należącymi, aby ten w prośbie o ich powrócenie postąpił podług istotney mocy pomienionego Ukazu. Dnia 20 apryla 1827 roku.

Powytczyk Zieniewicz.

Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się iż wzięci za nieokazanie na pismie świadectw aresztańci, a mianowicie: Mitrofan Iwanow Karpow, Bazyli bez nazwiska, Gabryel Nazarow, Grzegorz Stepanow, Jakób bez nazwiska, Alexy Iwanow, Demian Kondratiuk, i żyd Leyba Abramow Peranski; powiadali że się włościanami: Karpow Smoleńskiey Gubernii wiazimskiego powiatu, ze wsi Hrediakina obywatelki jenerałowey Filipiny, po pierwszym mężu Cwilinowey, a teraz Krysztofowiczowey; Bazyli bez nazwiska moskiewskiey gubernii i powiatu, ze wsi Dubionki, położoney o 15 wiorst od Moskwy, jakiego obywatela niewie: Nazarow teyże gubernii, obywatela Iwana Michayłowa Żukowa; Stepanow, Jakób bez nazwiska, Alexy Iwanow bez nazwiska, Demjan Kondratiuk i żyd Leyba Peranski, mieysca urodzenia i stanu swego niepamiętają. Na mocy imiennego Naywyższego Ukazu 23 februaryi 1823 roku, uznani za włoczęgow i adesłani do Syberyi na zaludnienie. Przymioty pomienionych włoczęgow: Karpow wzrostu 2 arsz. $6\frac{1}{2}$ wiersz. twarzy okrągłey pełney czystey, nosa miernego, oczu karych, włosow na głowie ciemnych, a na wąsach i brodzie bląd, od urodzenia lat 30; Bazyli bez nazwiska, wzrostu 2 arsz. $5\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy okrągłey bladey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie wąsach i brodzie rudych, od urodzenia, a lat 33; Nazarow wzrostu 2 arsz. $4\frac{1}{4}$ wiersz., twarzy okrągławey, nosa krótkiego, oczu szarych, włosow na głowie wąsach i brodzie swiatłobląd, od urodzenia 49; Stepanow wzrostu 2 arsz. $4\frac{1}{2}$ wier. twarzy okrągłey czystey, nosa miernego, oczu karych, włosow na głowie ciemnobląd, od urodzenia lat 20; Jakób bez nazwiska wzrostu 2 arsz. 3 wiersz., twarzy podługowatey czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie wąsach i brodzie światłobląd, od urodzenia lat 20: Iwanow 2 arsz. 7 wiersz., twarzy okrągłey pełney czystey, nosa miernego, oczu karych, włosow na głowie wąsach i brodzie czarnych, od urodzenia lat 27; Kondratiuk wzrostu 2 arsz. 4 wiersz. twarzy pstrey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie światłobląd, i żyd Peranski wzrostu 2 arsz. $3\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy okrągławey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie i peysach ciemnobląd, na wąsach i brodzie rudych, na lewém oku bielmo, na łbie ma szram, od urodzenia lat 21; zatém jeśli pomienieni włoczęgi okażą się do kogo należącymi, aby ten w prośbie o ich powrócenie, postąpił podług istotney mocy pomienionego Ukazu. Dnia 16 apryla 1827 roku.

Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Tytularny Sowietnik i Kawaler Felicyan Arcimowicz. Powytczyk Zieniewicz.

---

1 JPan Jan Renner będzie miał zaszczyt dadź Koncert na Fortepiano w następujący piątek, to jest dnia 6 maja roku 1827. Rozkład i mieysce ogłoszą się afiszami. Koncert wspomniony nie na dochod grającego obróconym zostanie, lecz na wsparcie prawdziwie nieszczęśliwych bo pozbawionych naypierwszych do życia potrzeb. Znając oddawna litościwe serca i chętnie zawsze udzielaną biednym pomoc, Szanownéy Publiczności, JPan Renner niezawodną pokłada nadzieję, iż Koncert jego liczném zgromadzeniem zaszczycony będzie. W pełném więc zaufaniu, poleca się łaskawym względom Szanownéy Publiczności.

---

1 Niżey podpisany jako opiekun Scholastyki Horainówny; mając obowiązek strzeżenia całości jey funduszu, czynię ninieysze ostrzeżenia. Gdy Adwokat Sądu Głównego 2 Departamentu W. Jan Grobicki, nabywszy wiecznością majętność Teresdwór zwaną w powiecie Wileńskim sytuowaną, od WW. Sylwestra i Aloizego Horainów, przyjął do spłacenia tabellę podanych wierzycieli, między którymi siostra rodzona Scholastyka Horainówna ma swóy wydział summowny, od którego procentu ani kapitułu od nabywcy niepobiera, i tym sposobem nabyty majątek bez opłaty wierzycieli, ażeby niebył długami i konwikcyami, oraz załogiem Skarbowym obciążanym, i żeby o wybycie onego nikt niewchodził z W. Grobickim w układy, czyni się ostrzeżenie. Datt. 1827 apryla dnia 27 w Wilnie podpisuję.

Adam Horain Komor. Ptu. Ihumeńskiego.

---

1 Niżey podpisany, tentując szczęscia w 31 loteryi klassyczney Królestwa polskiego, trzymałem na oną bilet jeden całkowity, pod numerem dziewięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt drugim N.9572, po przeciągnieniu 3ech klas pierwszych, i nie wyiściu rzeczonego numeru, zaledwom miał sobie kommunikowany, za stosowną opłatą tenże sam numer na klassę czwartą z podpisem kollektora Wilenskiego W. Aura; w nocy z dnia 15 na 6 sty v. s. teraznieyszego miesiąca i roku, bi t takowy wszystkich klass czterech razem z toaletą w którey się znaydował, oraz z innemi rzeczami i papierami w miescie Słonimie skradzionym mi został. Aby w zdarzeniu przypadnienia w klassie czwartey 31 loteryi wygraney na numer przemnie ambonowany ktoś obcy nie korzystał z oney. lub też powodem zaginienia biletu niezachodziły jakie w następności kwestyje, stosownie do wyszłego planu nie omieszkałem donieść o tem Dyrekcyi Generalney loteryi Królestwa Polskiego i Kolektorowi Wilenskiemu W. Aurowi, a dla dostateczniejszey wiadomości, objawienie takowe podaję do umieszczenia w Gazecie Kuryera Littewskiego. Pisan w miescie Słonimie roku 1827 miesiąca kwietnia 18 dnia v. s. Franciszek Wysocki Graniczny Pttu Nowogrodzkiego Regent.

Dozwolono drukować dnia 28 kwietnia 1827 roku Cenzor Ignacy Reszka.

Od Witebskiey Skarbowey Izby ogłasza się, iż w roku teraźnieyszym 1827 w miesiącu maju 18, 19 i 20, mają się odbywać w Witebskiey Skarbowey Izbie na nowo targi, na oddanie w 12sto-letnią arendowną dzierżawę niżey położonych skarbowych majątków:

Nazwiska majątków i powiatow w których są położone:	Liczba dusz podług rewizyi 1816 r.	Ilość pobieranych dochodow.
Drugie pojezuickie majątki		dochod pobierany do Skarbu
w Powiecie Witebskim.		
Bilewo z należącym do niego folwarkiem Lubszczyn	206	4525
w Powiecie Horodeckim.		
Moszniki	281	4850
Zaborowka	161	4060
Połockim.		
Struń	354	6775
Sosnica	265	5900
Niepadowicze	261	4650
Drizińskim.		
Polzino	143	2205
Kuszliki	68	960
Dyneburskim.		
Użwaida i Suweyzdimki	730	17750
Majątki Starościńskie		dochod podług inwentarzow.
w Powiecie Surażskim.		
Starostwo Ostrowskie i Miachkie	392	5945
w Powiecie Wieliżkim.		
Część Puchnowska i Kaczeharowska	113	1138 r. 37½ k.
		dochod pobierany do Skarbu
w Powiecie Horodeckim.		
Starostwo Sielickie część Barszczewacka	406	7100
Woytowstwo Obolskie	876	10525
w Powiecie Newelskim.		
1 Część Żabińska	154	1055
2 Część Żabińska	54	685
w Powiecie Połockim.		
Starostwo Bieckie	72	sr. 486 r. 51¾ k. asygn. 90 r.
Starostwo Dworokickie	163	2100 rub.
Starostwo Sitniańskie	191	1540
w Powiecie Siebieżkim.		
Woytowstwo Newedrańskie	389	4250 rub.

Życzący należeć do targow na wzięcie oznaczonych majątków, mogą widzieć w każdym czasie w Witebskiey Izbie Skarbowey, inwentarz i opisy tych majątków, pokazujące ich stan, włościańskie na korzyść dzierżawcy powinności i wszelkie dworne folwarczne ekonomiczne zakłady, stanowiące dochod.

Stołanaczelnik Mirski.

---

3 Sąd Zjazdowy Rozbior na majątku JW. Felixa Kadłubiskiego Podkomorzego Powiatu Krzemienieckiego w osobie Podsędka Powiatu Ziemskiego Ostrogskiego, Urzędnika od massy wezwanego niżey podpisanego złatwiający, mocą Dekretu Sądu Głownego Gubernii Wołyńskiey Departamentu Cywilnego w roku zeszłym 1826 dnia 15 grudnia, pomiędzy Sukcessorami tegoż JW. Felixa Kadłubiskiego a kredytorami onegoż wypadłego, na grunt wsi Oknin w Powiec. Ostrogskim a Gubernii Wołyńskiey sytuowaney, w terminie przeznaczonego Zjazdu przybywszy, komportacyą w stopniu pierwszym od sukcessorów wspomnionego JW. Felixa Kadłubiskiego odebrawszy, a przeznaczywszy w stopniu ostatecznym odebrania przysięgłey komportacyi, tak od tychże Sukcessorow, rownie i od kogo należy, w roku bieżącym 1827 dnia 12 maja, na skutek przepisow spełniającego się Dekretu Sądu Głownego Wołyńskiego, którym odebranie od massy komportacyi przysięgłey bez limit prerogacyyne dzieło uspieszać poleconym mając, gdy po odbyciu kategoryow odebrania dobr massyynych w Administracyą, wyrokiem swoim na Zjedzie we wsi Okninach w dniu 4 marca idącego roku ogłoszonym, dla uspiechu dzieła rozbiorowego nayprędszey zrobienia satysfakcyi kredytorom, postanowił: Nayprzod, wierzycielom aby ci dla mogących zachodzić trudności, osobistego stawienia się dla odległości mieysc lub słabości zdrowia, w dopełnieniu przed każdą Kategoryą likwidacyiną przysięgłey komportacyi w Sądzie Rozbiorowym odbyć się powinney; spełnienia oney przez Sądem każdego powiatu naybliższym mieszkania, dozwolić. Powtóre, że termin Zjazdu Rozbiorowego na gruncie wsi Oknin w Pow. Ostrogskim, na dniu 12 maja płynącego roku dla likwidacyi kredytorom przeznaczony i ciągle na pomienionym terminie likwidacyine Kategorye brane będą, po jakowym czasie nielikwidującym się kredytorom i niestawiącym się debitorom upadek w ich prawach i sprawie ogłoszony będzie, i wreszcie ustanowienia massy Kategorya nastąpi, przez odniesienie się swoje od Sądow Ziemskich Powiatowych Gubernii Wołyńskiey, aby ninieysze obwieszczenie zawieszonem było w każdey powiatowey kancellaryi dla wiadomości tak kredytorów jako i Debitorów JW. Felixa Kadłubiskiego, tudzież do Redaktora Gazet Kuryera Litewskiego, aby po trzykrotnie w Gazetach przez trzy numera jeden po drugim wychodzące po kraju Imperyi Rossyiskiey ogłosił, odezwę uczynić oczem tychże kredytorow i debitorów uwiadamia Datt. w Ostrogu dnia 5 marca 1827 roku.

Podsędek Ziemski Powiatu Ostrogskiego Leon Krzyzanowski.

)5(

3 Roku 1827 mca marca 26 dnia w sprawie WW. Jerzego byłego Prezydenta Grodzkiego, Wincentego byłego Sędziego Ziemskiego Brasławskiego Salmonowiczów, zakroczył w Sądzie Ziemskim Brasławskim z kredytorami zeszłego Kazimierza Salmonowicza Dyłłacyiny wyrok, przeznaczający oczewistą rozprawę w następney Kadencyi Juniowey czyli Sto Trojeckiey, a między tem Dyłłacyą copiarum spraw i komportacyą, na wszystkich nawzajemnie stronach w Kancellaryi Ziemskiey Brasławskiey załatwić się powinną; gdyby tedy strony interesowane w roku idącym na pomienioney Kadencyi ze wszelką gotowością stawali, pod utratą rzeczy zastrzega i wtem celu przez Gazety St. Petersburgskie i Kuryera Litewskiego o swem postanowieniu Obwieszcza.

Prezydent Kazimierz Alexandrowicz.
Sędzia Ziem. Brasł. Michał Hryncewicz.
Sędzia Jerzy Podbereski.
Regent Hryniewicz.

2 Sąd Ziemski powiatu Radomyslskiego do Gubernii Kijowskiey należącego, za dowodem rezolucyi w roku 1826 dnia 22 marca nastałey, lubo WW. Joannę Rostkowską i Maryannę Józefę dwóch imion z Rostkowskich Zarębskę za naturalne sukcessorki bezpotomnie zmarłego ich stryja W. Rafała Rostkowskiego uznał, wszelako wobawie czyliby nieznaydowali się jeszcze inni jacy Sukcessorowie do spadku po W. Rafale Rostkowskim należącego, takowe postanowienie swoje ogłosić przez Gazetę zadeklarował. Dla dopełnienia przeto takowego przepisu, niżey podpisany ogłasza, iż W. Rafał Rostkowski zmarł bez potomnie, i jeśliby jeszcze jacy Sukcessorowie WW. Joanny Rostkowskiey i Maryanny Jozefy dwóch imion z Rostkowskich Zarębskiey prawo do spadku po W. Rafale Rostkowskim ich stryju rodzonym, mieć mogący, znaydować się mogli, aby się ze swojemi dowodami w terminie prawem zamierzonym, w Sądzie Ziemskim powiatu Radomyslskiego stawili, zawiadamia. Roku 1827, pnia 30 marca. Konstanty Izbicki Umocowany.

3 Starozak. Beniamin Hirszelowicz Erdberg z siostrami swojemi, za dwuma Dokumentami w r. 1823 9bra 13 i 1824 7bra 13 d. zostali dłużni kupcowi Moskiewskiemu Stefanowi Istominowi rubli sreb: 650, on będąc pozwanym do Magistr: Wilen: nim sprawa przypadła (gdyby ciż Hirszelowiczowie w żadne układy o dom swóy na Zarzeczu, pod N. 580 sytuowany niewchodzili), oswiadczeniem w Aktach Grodz: Wileń: w roku 1824 xbra 29 d. zapisanym, i w Gazecie Kuryera Litt: w r. 1825 januaryi z d. pod N. 1 zamieszczonym interessowane osoby ostrzegł. Dopioro zaś kiedy 2. Dekretami oczewistemi jednym 29 marca w Magistr:, drugim 28 oktobra 1826 r. w Sądzie Głł. Litt. Wileń. 2. Depar. summa ogólna rub. sreb. 778 i r. as. 207 na domie Hirszelowiczow przysądzona została, a wiadomość dochodzi, że jakoby ciż Hirszelowiczowie, rzeczony dom w załogu pewnym osobom mają oddać, zatym gdyby nikt z onemi w żadne układy niewchodził, i ewikcyi żadney na tym domie, jako już obciążonym znacznym długiem nie przyymował, powtórnie interessowane osoby ninieyszym zawiadamia. 1827 aprila 17 d.

Takowe ostrzeżenie z mocy Plenipotencyi podpisuję. Romuald Dowoyna Adw.

Dozwolono drukować dnia 17 kwietnia 1827 r. Cenzor Ignacy Reszka.

2 Sąd Główny Litewsko Wileński 2 Departamentu wremiennego, w sprawie za apellacyą wprowadzoney WW. Ignacego i Maryanny Broncow z kredytorami i pretensorami od dekretu w 1811 roku lipca 2 dnia Sądu Podkomorsko Exdywizorskiego w majątku Miedziatach ogłoszonego, gdy żadna z stron apelacyi nie popierała i aktorat z którego rozprawa w kilkakrotnym onego przywołaniu ustalona była; za ostatecznym przypadnieniem sprawy, 1826 roku czerwca 25 zmazanym został: a ztąd, z powodu zaprzestania stron na skutkach dekretu datą wyrażonego i za podaną prożbą przez porucznika gwardyi ułanow Antoniego Bronca, następnego miesiąca lipca 27 dnia rezolucyą zaszłą, postanowiono: ażeby wszystkie strony, którym z dekretu podkomorsko Exdywizorskiego decydowana przysięga była; wedle roty przepisaney w przeciągu czterech miesięcy od daty objawienia w Gazecie Kuryera Litewskiego w Sądzie Ziemskim lub Grodzkim właściwego Powiatu wykonali, i o tém swiadectwo urzędowe w tym Departamencie złożyli, awizuje.

Jan Rossochacki Prezy. i Kaw.
Regent Paweł Weryha.

W domu Jmć Xięży Franciszkanow na Trockiey Ulicy pod N. 396, znayduje się do zbycia tafel do posadzki gotowych kilkaset sztuk z drzewa twardego, i stół rozsuwany na osob 40, ktoby sobie życzył nabydź, może się zgłosić do domu wyżey wyrażonego.

Kosmorama JP. Lexy.

Pomiędzy widowiskami tegorocznych kontraktow, licznie odwiedzają Kosmoramę JPana Lexy, i z pochwałą o widokach jey mówią. Przed dwoma laty był JP. Lexa w mieście tuteyszém, i wystawione przezeń sztuki znaydowały podobających powtarzać ich oglądanie. Teraz on nowemi obrazami, w czasie podróży do Stolic Państwa, St. Petersburga i Moskwy odbytey, a niezmiernie przyjemnemi oku, przez tych zaś, co mieysca same widzieli, chwalonemi, zbiór swóy znacznie pomnożył. Można teraz widzieć: Panorama połowiczne St. Petersburga, zdeymowane z wieży astronomiczney na Wasiljewym-Ostrowie — Część Ogrodu Cesarskiego letniego pałacu w Gatczynie — Widok miasta Taganrogu, w którém wiekopomny Cesarz Alexander, doczesność na wieczność zamienił, uważany z pokładu okrętu na morzu Azowskiém — Pożar kościoła ś. Olawa w Rewlu, od uderzenia piorunu wzniecony, wyobrażony w tym momencie, kiedy wieża kościelna upadała, a budowy przyległe ogniem płoną. Carogród, uważany z wyniosłości przedmieścia Eyouba — Panorama połowiczne Wiednia, z wieży pałacu Hrabiego Ditrichsteina przy bramie Karyntyyskiey — Plac ś. Michała w Wiedniu naprzeciw Zielonego-Rynku — Groby Kapucynów pod Palermą na Sycylii, gdzie ci zakonnicy zwłoki swego spółtowarzysza składają, suszą i do pieczary zachowują — Widok Sądu tajemnego z wieku 14go w gmachach podziemnych — W następną sobotę t. j. d. 30 t. m. nastąpi odmiana widokow.

5 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Wypis z Ksiąg Grodzkich Powiatu Brzeskiego.

Roku 1827 miesiąca marca 10 dnia. Przed Aktami Grodzkiemi powiatu Brzeskiego stanąwszy osobiście Jan Wolicki Woźny tegoż Powiatu, Relacyą podanego przez siebie Pozwu zeznał, w te słowa pisanego. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc. UUr. Alexandrowi Hrabiemu Pociejowi Obożnemu Litewskiemu i Kawalerowi Orderów, Teodorowi Pociejowi Obożnicowi Litewskiemu, Idalii z Hrabiów Pociejów Sołtanowey Pułkownikowey Woysk Polskich, przy assystencyi męża W. Adama Sołtana, pozew przed Sąd Ziemski powiatu Brzeskiego na Kadencyą Sto. Trojecką lub po niey następującą z instancyi UUr. Pelagii z Grafow Grabowskich Grafini Grabowskiey Koniuszyney W. W. X. Litew. matki, Seweryna i Konstantego synów, oraz Emilii córki Grafow Grabowskich, sukcessorow ś. p. Michała Grafa Grabowskiego Koniuszego W. W. X. Litgo i Kawalera, tudzież opiekunów prawnie przydanych, Stefana Graffa Grabowskiego Ministra Sekretarza Stanu Generała Dywizyi Woysk Polskich wielu Orderów Kawalera, Jana Grafa Grabowskiego b. Marszałka Powiatu Brzeskiego i Kawalera, a to w nayzupełnieyszym odwołaniu się do prawa zastawnego na majętność Jelną w Powiecie Brzeskim sytuowaną, od Ur. Alexandra Hrabiego Pocieja, zeszłemu Michałowi Zyłokowi Sędziemu Sadu Głównego Litewskiego w roku 1802 junii 3 wydanego, do Konsensu na onym, do powyższey zastawy 1808. junii 12 sporządzonego, do przypiskowego Prawa zastawnego zeszłemu Michałowi Grafowi Grabowskiemu Koniuszemu Litewskiemu, od obżałnego Alexandra Hrabiego Pocieja w roku 1808 apryla 25 dnia uczynionego, do dokumentu wieczysto działowego, zrzeczno kwietacyynego, ugodliwego między obżałnym Alexandrem oycem, Teodorem synem, Idalią z Pociejow córką Sołtanową w roku 1820 decembra 16, przed Aktami Ziemskiemi Powiatu Wołkowyskiego przyznanego, nakoniec do Manifestu w Aktach Ziemskich Powiatu Łuckiego i Pińskiego w roku bieżącym januaryi 15 i 20 umieszczonego, wynosi się mianowicie o to: obżałny Alexander Hrabia Pociey w roku 1802 zawiodłszy majętność Jelnę w zastawną possesyą zeszłemu Michałowi Żyłokowi w summie cz. zł. 15,000, gdy w lat kilka wydał zeszłemu Michałowi Grafowi Grabowskiemu Koniuszemu Litewskiemu konseus do wykupna takowey zastawy, i gdy na skutek konsensu i przypisków Likwidacyjnego Prawa, już w summie czdr. zł. 16,000 dobra Jelna w powiecie Brzeskim sytuowane, w sześcioletnią zastawną possesyą zeszłemu Koniuszemu były postąpione z warunkiem, iż jesliby w terminie oznaczonym okupno niebyło ułatwione possesya zastawna w takim razie od roku do roku prolongować się będzie, jakowey zastawney summy ewikcyą opisał na Hrabstwie swoim Dziedzicznym Kadzin zowiącym się w powiecie Mścisławskim w Gubernii Mohilewskiey leżącym, z wolnością przeniesienia ewikcyi i na inne swoje majątki. Kiedy zatém zeszły Koniuszy Litewski Michał Graf Grabowski, widział tym sposobem zabezpieczony kapitał na zastawie Jelney wniesiony, nieuważał potrzebną rzeczą wglądać w prawa na Jelnę obżału. Pociejowi służące, aż dopiero żał. Koniuszyna z Grafow Grabowskich żona zeszłego Koniuszego, jako dożywotnica wszelkich po nim pozostałych funduszów, i opieka nieletnich Seweryna i Konstantego synow, oraz Emilii córki Grabowskich, dostrzegła że majętność Jelna niebyła wieczysto-dziedziczną obżałnego Alexandra Hrabiego Pocieja, lecz tylko dziedziczną lenną, że Starostwo Kadzińskie lubo wyprzedane zostało wszakże oddzielnego dokumentu Ewikciynego obżałny Pociey na summę zastawną Jelniańską niesporządził. Póżniey zaś bo w roku 1820 decembra 16, do Akt Ziemskich Wołkowyskich zupełnie obcych pod któremi żadne dobra obżałnego Pocieja nieznaydują się, wniesiony został ugodliwo działowy zrzeczny i kwietaciyny zapis, między oycem a dziećmi sporządzony, przez który obżałny Alexander Grabia Pociey wyłączając dla siebie roczney opłaty na własne alimenta po zł. pols. 50,000 wszystkie swoje dobra odstąpił i oddał na rzecz i własność obżałnego Teodora Hrabiego Pocieja i Idalią z Pociejów Sołtanową Pułkownikową Woysk Polskich dzieci swoich, obowiązując je do uspokojenia wszelkich jego ciężarów i długow dla rozmaitych osób zawinionych. Jakowy obowiązek przyimując do nayścisleyszego wypełnienia obżałny Teodor Pociey i Idalia Sołtanowa, dokumentem komplanacyino dzielczym zrzecznym kwietaciynym przed Aktami Ziemskiemi Wołkowyskiemi przyznanym, wszystkie Debita rodzicielskie i dziadowskie do zaspokojenia nayakuratnieyszego akceptowali, i takowe wszelkie i wszelkiego rodzaju ciężary, za swoje własne długi uznali, oraz do całkowitego i naypewnieyszego onych wypłacenia, naymocniey nawzajem zawarowali siebie, nieprzepuszczając żadnych wymówek lub excepcyi, a tym samym wszelkie kredytorskie należności, nietylko na całey fortunie oycowskiey, do rąk obżałgo Teodora Pocieja i Idalii z Pociejow Sołtanowey wsiękłey, lecz na wszystkich własnych osobistych funduszach naydostateczenieyszą ewikcyą opisali i zabezpieczyli, w skutek czego całkowita massa dóbr wszelkich Teodora Pocieja i Idalii Sołtanowey, przedstawia odpowiedź na pretensye kredytorow, którzy niezaprzeczone mają prawo, niepilnując jedney lub drugiey schedy, trafiać do ogólnego majątku, tak braterskiego jako też i siostry obżałgo Pocieja i Sołtanowey. W Takiey kolei opieka nieletnich Seweryna i Konstantego, oraz Emilii Grabowskich, jak równie żał. Pelagia Grafini Grabowska Dożywotnica jak się wyjaśniło wyżey, fundusze wszelkie bez żadnego wyłączenia do obżałgo Teodora Pocieja, i Idalii z Pociejow Sołtanowey Pułko-

wnikowey Woysk Polskich należące, uważa za ewikcyą i jako odpowiedzialne za summę ☩ 16000 na lennych dobrach Jelney przez obżało. Alexandra Grabiego Pocieja zastawą oparte, a to zpowodu iż te dobra Jelna, natury majątkow lennych będące niewyobrażają i wystawiać niemogą bezpieczeństwa summy zastawney, a nawet Intrata folwarku Jelney nie odpowiada procentowi od summy zastawney; z takiey zatém przyczyny żał. Grafini Grabowska, opieka nieletnich jey dzieci, czując się w obowiązku zapewnienia kapitułu na zastawę majętności Jelney wniesionego, żąda uzyskać tak summę zastawną jako też pretensyiną z rzeczy possesyi zastawney wynikającą, a z erekcyi zabudowań dwornych, zapomog włościanskich, opłaty podatków i tym podobnych przedmiotów do zł. pols. 100,000 urosło, gdy zaś dokumentem przypiskowym Likwidacyino zastawnym, kwestye exposesio wyrodzić się mogące, sposobem kompromisarskiego rozbioru do ułatwienia między stronami przyjęto dla tego pretensye er funde stosujące się, zostawując do poszukiwania drogą przez prawa i przez warunki powyższego dokumentu wskazaną, w teraźnieyszym przyyściu mianowicie te do Sądu Ziem. Ptu Brzes. do uskutecznienia przynoszą prośby: o nakazanie obżałnemu Alexandrowi Hrabiemu Pociejowi, Teodorowi Pocieiowi i Idalii z Pociejów Sołtanowey złożenia summy cz. zł. 16,000. zastawney na dobrach Jelney, a przeto o uskutecznienie exemcyi tych dóbr zpod possesyi żałt. się w przypadku niezpłacenia całkowitey zastawney summy; o wskazanie Inekwitacyi per extenuationem do wszelkich jakiegobądź rodzaju funduszow obżałnych. Teodora Pocieja i Idalii z Pociejow Sołtanowey Pułkownikowey Woysk Polskich, aż do całkowitego wybrania kapitułu i do naypełnieyszego żałcych usatysfakcyonowania, o zastrzeżenie, iżby obżałny Alexander Hrabia Pociey Obożny Litewski extenuaciyney Inekwitacyi warunkami alimenta jego zapewniającemi przeszkadzać lub bronić niemoże mieć władzy, a to pod winami sprzeciwieństwa; o zawarowanie aby ani obżłł. Teodor Pociey na fundusze swey siostry, ani ta na fundusze swojego brata niezsyłając się, a przeto aby nieczyniąc naymnieyszey mitręgi żałtym się domierzyli należytą exzolucyą zastawney summy, o domieszczenie prawidła iż żałcy mają wolność naypełnieyszą trafiać o skutki mającego zapaść dekretu do wszelkiego obżłł. funduszu, a to bez żadney excepcyi, gdziebykolwiek on się znaydował i bez niczyjey od nikogo pod żadnym tytułem przeszkody; o powrót wydatkow prawnych. Wolna pozwu poprawa. 1827 roku marca 3 dnia u tego pozwu relacya woźnego następna. Roku 1827 miesiąca marca 7 duia woźny niżey podpisany Jan Wolicki swiadczę, że tego Pozwu przed Sąd Ziemski Powiatu Brzeskiego na powództwo JWW. Pelagii z Grafow Grabowskich Grafini Grabowskiey Koniuszyney W. W. X. Litgo matki, Seweryna i Konstantego synów, oraz Emilii córki Grafów Grabowskich sukcessoró v ś. p. Michała Grafa Grabowskiego Koniuszego W. W. X. Litgo i Kawalera, tudzież opiekunów, Stefana Grafa Grabowskiego Ministra Sekretarza Stanu Generała Dywizyi Woysk Polskich wielu orderow Kawalera, Jana Grafa Grabowskiego Marszałka Powiatu Brzeskiego i Kawalera, wyniesionego kopią z tym autentykiem zgodną, JWW. Alexandrowi Hrabiemu Paciejowi Obożnemu Litewskiemu i kawalerowi orderów, Teodorowi Pociejowi Oboźnicowi Litewskiemu, Idalijz Hrabiów Pociejow Sołtanowey Półkownikowey woysk Pol. przy assystencyi męża W. Adama Sołtana czyniącey, oczewisto w dobrach Jelney na dniu powyższym podałem i o rozprawie przed Sądem Ziemskim Brzeskim zawiadomiłem. U tey relacyi podpis woźnego taki: Jan Wolicki W. P. B. Jakowa to relacya po zeznaniu wozniеńskim jest do xiąg Grodzkich Powiatu Brzeskiego przyjęta i co do słowa wpisana, następne poświadczenie przez Woźnego zeznającego o zgodności wpisu z autentykiem niemniey świadectwo Sędziego o własnoręcznym tegoż Woźnego podpisaniu się w tém brzmieniu: Zgodność wpisu tego z autentykiem poświadczam Jan Wolicki W. P. B., że powyższy podpis Jana Wolickiego Woźnego Ptu Brzes. jest własnoręczny, świadczę Sędzia Tołłoczko, z których i ten wypis w roku teraźnieyszym 1827 miesiąca marca 15 dnia na żądanie strony potrzebującey urzędownie wydan.

Za zgodność z xięgami świadczę Adam Paszkowski wice Rejent Sądu Grodz. Ptu Brzeskiego Litewskiego.

Takowy pozew wolno drukować w Kuryerze Litewskim. Dnia 11 kwietnia 1827 roku. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

---

3 Za pozwoleniem Zwierzchności Ogłoszenie o MECHANICZNYCH i OPTYCZNYCH INSTRUMENTACH. Niżey podpisany ma honor donieść Prześwietney Publiczności że on wszelkiego gatunku optyczne instrumenta sam robi, z jakowych następne instrumenta można u niego dostac, a mianowicie: naywybornieyszych szkieł do okularów, ułożonych wedle optyczney reguły i szlifowane podług każdego wzroku, te szkiełka wynalazku są naynowszego, z wygódną ochroną przeciw słońcu i ognia, mikroskopy Botaniczne, szkła powiększające, różnych gatunkow, perspektywy, lornetki ze szkłem, szkła do zapalenia, równie też latarnia Magica, Camera optika, Camera Opscura, nayakuratnieysze Barometra i Termometry, robione wcale nowego wynalazku machiny do zapalenia, które osobliwszy ogień wydają i te przez sztuczne i proste ułożenia, żadney reparacyi niepotrzebują. Zepsute optyczne instrumenta, naprzykład: Barometa, Termometra, machiny elektryczne, Perspektywy, takoż machiny do zapalenia, za mierną cenę doskonale poprawi.

Mechanik i Optykus C. Steiner z Berlina.

Mieszkanie w domu WW. Gucewiczow na Ulicy świętojańskiey pod N. 431 na drugim piętrze od Ulicy.

---

3. W kamienicy Biskupa Pilchowskiego przy Kościele ś. Jerzego znayduje się do sprzedania Kocz na urząd zrobiony i mało używany, ktoby życzył onego nabydź może się zgłosić do właściciela w teyże kamienicy na dole po lewey stronie bramy mieszkającego.

---

3 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, aby sukcessorowie i krewni zmarłego doktora Danjela Pawłowicza jawili się na oznaczony prawami termin do Słuckiego Powiatowego Sądu z oczewistemi i prawnemi dowodami dla przyjęcia pozostałey po nim sukcessyi. Dnia 13 kwietnia 1827 roku.

Sowietnik Czmychow.
Sekretarz F. Arcimowicz.
Naczelnik Stołu Domański.